

kun være mathematisk retfærdigt, hvis alle Medlemmer være til Stede og stemte, og Thinget bestod af 153 Medlemmer. Jeg har slet ikke Noget imod, at alle Medlemmer ere til Stede og forhindre den Gruppe, hvortil jeg hører, i at faae 2 Medlemmer i 11 Mandsubvalgene, for saa har jeg Opreisning i Tilstedeværelsen af de ærede Medlemmer. Jeg sætter ikke megen Pris paa Folkethingsmøder; hvor man skal lade afstemme nogle Gange, inden man bliver nok, nemlig naar man blot bliver 1 over Halvdelen (Bjørnhaak: Skolemester!) Det er ganske rigtigt. Vel er det lang Tid siden, jeg praktiserede som saadan, men jeg har fra den Tid en vis pædagogisk Forstaelse af hver Mand's Gjerning, og den følger mig ind i Salen. Det ærede Medlem kan beklage, at det er saa, det har jeg ikke Noget imod; men Kjendsgjerningerne tale for, navnlig efter de Erfaringer, vi have gjort i den senere Tid, at det er en ikke uvigtig Side af Folkethingsmøndernes Opgave at bidrage til, at Folkethinget er til Stede temmelig fyldigt, saa at Medlemmerne ikke for en stor Del repræsenteres ved tomme Pladser. Det er ikke noget Uvæsentligt. Jeg vil sige, at ren mathematisk Retfærdighed, der for det høie Flertal bestaar deri, at nedsette Medlemstallet i Udvalgene fra 11 til 9 og kræve, at Forholdstalsvalgmaaden ikke bliver anvendt, for derpaa at give Gruppen paa 17 Medlemmer 1 Medlem, kan jeg ikke paafrønne. Jeg har nævnt mit Forslag, og Forslaget kunne ærede Medlemmer gjøre retfærdigt, ogsaa mathematisk, derved, at de undgaa disse Bevægelser fra 11 til 9, sigtede paa de 17. Naar jeg omtaler dette, gjør jeg det ikke af noget omhelst Hensyn til et personligt Ønske hos de 17 om at komme i Udvalg, men fordi vi med Hensyn til flere Spørgsmaal, jaavel det konstitutionelle Stridsspørgsmaal som andre, have en vistnok temmelig forskjellig Opfattelse af, hvad der bør gjøres, af hvad der bør fastholdes eller ikke i nærværende Øieblik fra den, det høie Flertal har. Da vi ønske at deltage i det saglige Arbejde paa alle Trin, er det naturligt, at vi ønske at faae vore Ansættelser gjorte gjældende i det størst mulige Omfang paa alle Stadier, og ærede Medlemmer maa saa finde sig i, at Flertallets Nødvendighed — jeg vil ikke sige Tyranni — har sin Begrændsning ved Forretningsordenens Forskrifter, siden de ikke ville gaa ind paa en for os antagelig Overenskomst.

Sagd: Skjøndt jeg selvfølgelig ikke har nogen Ret til at blande mig ind i det ærede Flertals Beslutninger som saadanne,

vil jeg dog sige, at det Spørgsmaal, der behandles, dog vedkommer Thinget i dets Helhed, samtlige Grupper i Thinget, og jeg vil tilføie, at saaledes som Forholdet nu er, synes der at være en overveieende Billighed, der taler for, at der, naar en Gruppe paa 17 Medlemmer deltager i et Valg af et Udvalg paa 11 Medlemmer, og der, altsaa mathematisk tilkommer denne Gruppe 1° Medlem, saa indrømmes denne Gruppe 2 Medlemmer, da $\frac{2}{3}$ dog er nærmere ved 2 end ved 1. Det er iøvrigt ikke for at reise eller drøfte det mathematiske Spørgsmaal, at jeg har taget Ordet, men blot for at tale et venligt Ord til mine Kolleger om, at De i de mange vigtige Forhandlinger, der forestaa, ikke ville spille slet saa megen Tid paa at afgjøre Stridigheder mellem Grupperne og deraf følgende Stridigheder ved Valgene, men at de ved en lille Smule venlig Smødelommenhed ville søge at komme lidt lettere i Fart med Valgene, end de have gjort i de Dage, vi hidtil ere mødtes.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden (Høgsbrø): Der foresligger altsaa 3 Forslag, et om Nedsættelse af et særligt Udvalg paa 11 Medlemmer, et andet om Henviisning af Lovforslaget til et tidligere nedsat Udvalg paa 9 Medlemmer, og et tredie om i Anledning af dette Lovforslag at forstærke dette tidligere Udvalg med 2 Medlemmer. Jeg sætter først til Afstemning Forslaget om Nedsættelse af et særligt Udvalg paa 11 Medlemmer, dernæst Forslaget om Sagens Henviisning til det Udvalg, der tidligere er besluttet nedsat, men med en Forstærkning af 2 Medlemmer, og endelig hvis begge disse Forslag forkastes, Forslaget om, at Sagen henvises til dette Udvalg paa 9 Medlemmer uden nogen Forøgelse.

Forslag af Berntsen om Sagens Henviisning til et særligt Udvalg paa 11 Medlemmer fik først ved Afstemning paa almindelig Maaade 30 Stemmer for sig og 30 imod, og blev derpaa ved et Navneopraab, som nedensltaaende Liste udviser,

vedtaget med 34 Stemmer imod 30.

Sa.

Feldthusen, Gelzer, C. Hage, H. Hansen, Hedemann, P. Holm, Hørdum, Jagd, Harald Jensen, Henning Jensen, Klein, Korsgaard, L. Larsen, Leth, Lüttichau, N. Nielsen, Rosager, S. Sprensen, Tang, Trier, Tvermoes, Westergaard, Andersen (Odense Amts